Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/2043

13.10.2025

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/2043

av den 10 oktober 2025

om struktur, tekniska detaljer och förfarande vid inlämning av belägg för klimatförändringarnas konsekvenser och förskjutningseffekter på organogena jordar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU ([1]), särskilt artikel 13b.10, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) 2018/841 ges medlemsstaterna rätt att kompensera för särskilda extra utsläpp och minskande upptag. I enlighet med den förordningen måste sådana utsläpp och upptag kunna tillskrivas antingen långsiktiga konsekvenser av klimatförändringarna som leder till extra utsläpp eller minskande sänkor som ligger utanför medlemsstaternas kontroll och som inte kan betecknas som naturliga störningar, eller tidigare förvaltningsmetoders förskjutningseffekter i medlemsstater med en exceptionellt stor andel organogena jordar på den brukade markarealen.

(2) I enlighet med artikel 13b.8 i förordning (EU) 2018/841 bör ariditet betraktas som en miljöegenskap som gör det möjligt att identifiera områden som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser. Analyser av förändringar i förhållandet mellan behov av vatten och tillgång till vatten under långa tidsperioder bör därför baseras på ariditetsindexet. De biotiska regionernas geografiska fördelning och den brukade markens produktivitet har ett nära samband med ariditet. Eftersom ariditetsindexet omfattar kärnvariablerna ”nederbörd” och ”potentiell evapotranspiration” och inte tar hänsyn till lokala effekter av mänsklig verksamhet, är det ett tillförlitligt verktyg för att analysera förändringar i förhållandet mellan behov av vatten och tillgång till vatten under långa tidsperioder.

(3) Områden som har gått från att klassificeras som fuktiga eller mindre fuktiga till att klassificeras som halvtorra, torra eller extremt torra enligt beskrivningen i FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, eller områden som klassificeras som halvtorra, torra eller extremt torra och där ariditetsindexet har sjunkit, drabbas av begränsningar till följd av vattenbrist. Ökad vattenbrist kan resultera i förändringar som kännetecknas av ett glesare vegetationstäcke, lågt organiskt kolinnehåll i marken, bristfällig jordstruktur, minskad biologisk mångfald i marken och betydande markerosion. Denna utveckling minskar både markens kapacitet att binda koldioxid och dess klimatresiliens. Ett område som har genomgått en sådan förändring bör därför betraktas som ett område som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser.

(4) I syfte att göra det möjligt att använda data av potentiellt högre kvalitet som stöds av forskarsamhället bör medlemsstaterna tillåtas använda andra index än ariditetsindexet för att fastställa vilka områden som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser, förutsatt att de påvisar ett samband mellan klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser och en minskad koldioxidbindningskapacitet.

(5) I forskarvärlden beskrivs enligt gängse praxis naturfenomen som motsvarar eller ligger över den 85:e percentilen i en fördelning som exceptionella. Andelen organogena jordar på en medlemsstats brukade markareal bör därför betraktas som exceptionellt hög jämfört med unionsgenomsnittet när den motsvarar eller ligger över den 85:e percentilen i frekvensfördelningen för sådana andelar i samtliga medlemsstater.

([1]) EUT L 156, 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj.

(6) Förskjutningseffekter på organogena jordar från tidigare förvaltningsmetoder, såsom dränering eller beskogning av torvmarker, kan påskynda försämringen av organogena jordar och därmed på lång sikt generera utsläpp från mark som leder till mindre resilienta ekosystem. Områden som visar tecken på negativa följdverkningar av sådana tidigare förvaltningsmetoder bör därför också betraktas som områden som påverkas av förskjutningseffekter.

(7) För att bevara förordning (EU) 2018/841 intakt och inte undergräva medlemsstaternas insatser för att uppnå de mål för 2030 som fastställs i den förordningen bör de medlemsstater som vill utnyttja den ytterligare kompensation som anges i den förordningen lägga fram bevis för de åtgärder som de har vidtagit för att förbättra klimatprestandan i de drabbade områdena, både när det gäller begränsning av klimatförändringarna och klimatresiliens. Politiska åtgärder av detta slag är en förutsättning för att flexibilitetsmekanismen ska kunna utnyttjas. När det gäller klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser bör den berörda medlemsstatens insatser därför omfatta hållbara markförvaltningsmetoder och -tekniker, och när det gäller tidigare förvaltningsmetoders förskjutningseffekter på organogena jordar bör insatserna inbegripa hantering av grundvattennivån eller motsvarande förvaltningsmetoder som minimerar förskjutningseffekternas negativa följdverkningar, samtidigt som hänsyn tas till de drabbade områdenas resiliens.

(8) Extra utsläpp eller minskande sänkor bör beläggas genom jämförelse. För att omfattningen, uttryckt i ton CO_2-ekvivalenter, av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser eller av tidigare förvaltningsmetoders förskjutningseffekter på organogena jordar ska framgå, bör det drabbade området jämföras med ett icke drabbat område med samma grundläggande egenskaper, till exempel vad gäller storlek, markanvändning, klimat, terräng och jordart.

(9) Eftersom både klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser och tidigare förvaltningsmetoders förskjutningseffekter på organogena jordar fordrar att den negativa utvecklingen vad gäller upptag på land vänds, bör belägg för sådana insatser läggas fram i början av fullgörandeperioden 2026–2030.

(10) För att säkerställa överensstämmelse med de växthusgasinventeringar som måste lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ([2]), bör de uppgifter som används för att motivera storleken på kompensationen för de extra utsläppen och de minskande upptagen uppfylla de normer för transparens, korrekthet, konsistens, jämförbarhet och fullständighet som tillämpas på de granskningar av växthusgasinventeringar som utförs i enlighet med artikel 38 i den förordningen.

(11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för klimatförändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *ariditetsindex*: förhållandet mellan nederbörd och potentiell evapotranspiration.

(2) *ariditetsklass*: någon av följande kategorier för klassifikation av områden enligt ariditetsindexet:

— 0,65: fuktigt,

— 0,50–0,65: mindre fuktigt,

— 0,20–0,50: halvtorrt,

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

— 0,05–0,20: torrt,

— < 0,05: extremt torrt.

(3) *organogen jord*: jord som uppfyller antingen den definition som bygger på de godkända nationella normer som används för rapportering enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) eller, om sådana normer saknas, de kriterier som förtecknas i 2006 års riktlinjer från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) (bilaga 3A.5. ”Default climate and soil classifications”, kapitel 3 i volym 4).

Artikel 2

Belägg rörande områden som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser

1. Medlemsstaterna ska på ett geografiskt explicit sätt identifiera de områden som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser.

2. De belägg som styrker identifieringen av områden som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser, som avses i punkt 1, ska baseras på ariditetsindexet. Ett område som har gått från att tillhöra en fuktig eller mindre fuktig ariditetsklass till att tillhöra en halvtorr, torr eller extremt torr ariditetsklass, eller ett område som klassificeras som halvtorrt, torrt eller extremt torrt och där ariditetsindexet har sjunkit ska betraktas som ett område som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser.

3. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna basera beläggen för klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser på andra index än ariditetsindexet. Dessa andra index ska påvisa sambandet mellan klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser och den minskade koldioxidbindningskapaciteten i det drabbade området.

4. De uppgifter som används för att påvisa klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser ska komma från officiella meteorologiska tjänster, myndigheter eller vetenskapliga institutioner och ska vara tillgängliga i hela unionen.

5. Resultatet av analysen av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser ska påvisa relevanta förändringar i ariditetsklasser genom en jämförelse av tidsserier på minst 20 på varandra följande år under en period som sträcker sig från åtminstone 2001 till slutet av 2025.

6. De belägg som avses i punkterna 2–5 ska kunna verifieras och ska omfatta följande uppgifter:

a) Den metod som använts, de indata som använts och resultatet av den identifiering som avses i punkt 1.

b) En beskrivning av insatserna för att vända utvecklingen med extra utsläpp eller minskande sänkor i de områden som identifierats i enlighet med punkt 1.

Artikel 3

Belägg för förskjutningseffekter på organogena jordar i medlemsstater med exceptionellt stor andel organogena jordar

1. Tröskelvärdet för en exceptionellt stor andel organogena jordar jämfört med unionsgenomsnittet ska vara den 85:e percentilen i frekvensfördelningen av andelen organogena jordar jämfört med den totala brukade markarealen i varje medlemsstat. De uppgifter som fastställer andelen organogena jordar på den brukade markarealen anges i bilagan.

2. Medlemsstater med en exceptionellt stor andel organogena jordar enligt punkt 1 ska på ett geografiskt explicit sätt identifiera de områden som drabbas av förskjutningseffekterna av tidigare förvaltningsmetoder som förekom före 2013.

3. Belägg som styrker identifieringen av de områden som avses i punkt 2 ska kunna verifieras och ska omfatta följande uppgifter:

a) Den metod som använts, de indata som använts och resultatet av den identifiering som avses i punkt 2.

b) En beskrivning av de tidigare förvaltningsmetoder som avses i punkt 2, inbegripet den tidsperiod då de tillämpades samt bevis på att de tillämpats.

c) En beskrivning av insatserna för att vända utvecklingen med extra utsläpp i de områden som identifierats i enlighet med punkt 2.

Artikel 4

Belägg för extra utsläpp och minskande upptag

1. Belägg för extra utsläpp och minskande upptag som lämnas in av medlemsstaterna ska kunna verifieras.

2. Vad gäller områden som identifieras i enlighet med artikel 2.1 ska de belägg som avses i punkt 1 i den här artikeln baseras på skillnaden mellan de totala utsläppen och de totala upptagen under perioden 2026–2030 i dessa områden och de totala utsläppen och de totala upptagen under samma tidsperiod i ett område i den medlemsstaten som har liknande klimat, jordart och markrapporteringskategorier och samma förvaltningsmetoder och som inte identifierats i enlighet med artikel 2.1. Jämförelsen kan också göras med samma område och samma förvaltningsmetoder under en historisk period efter 1990 då detta område inte kan klassificeras som ett område som påverkas av klimatförändringarnas långsiktiga konsekvenser i enlighet med artikel 2.1.

3. Vad gäller områden som identifieras i enlighet med artikel 3.2 ska de bevis som avses i punkt 1 i den här artikeln baseras på skillnaden mellan de totala utsläppen och de totala upptagen under perioden 2026–2030 i dessa områden och de totala utsläppen och de totala upptagen under samma tidsperiod i ett område i den medlemsstaten som har liknande klimat, jordart och markrapporteringskategorier och som inte går att klassificera som drabbat i den bemärkelse som avses i artikel 3.2.

Artikel 5

Förfarande vid inlämning av belägg

1. Medlemsstater som avser att utnyttja kompensationen för extra utsläpp eller minskande upptag ska lämna in sin begäran om detta till kommissionen senast den 30 november 2026. Begäran ska innehålla de belägg som anges i artikel 2 eller artikel 3, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Kommissionen ska underrätta de berörda medlemsstaterna om resultatet av granskningen av begäran senast tre månader efter mottagandet av en fullständig begäran.

3. Efter resultatet av den granskning som avses i punkt 2 och senast den 15 januari 2032 ska den berörda medlemsstaten förse kommissionen med de belägg som avses i artikel 4, inklusive en beskrivning av de metoder som använts.

4. Senast den 31 maj 2027 och varje år därefter ska den berörda medlemsstaten uppdatera de bevis som avses i artikel 2.6 b eller artikel 3.3 c, beroende på vad som är tillämpligt, bland annat rörande de framsteg som gjorts för att förbättra koldioxidbindningskapaciteten och klimatresiliensen.

5. De belägg som anges i artiklarna 2, 3 och 4 ska vara transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 oktober 2025.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Percentil av andel organogena jordar på medlemsstaternas brukade markareal enligt artikel 3.1

	Organogena jordar totalt (ha)	Brukad markareal (ha)	Percentil av andel organogena jordar på brukad markareal i frekvensfördelning
Österrike	35 193	8 387 000	62
Belgien	2 720	3 068 918	42
Bulgarien	3 201	11 100 190	23
Kroatien	2 685	5 659 400	27
Cypern	0	601 818	0
Tjeckien	20 816	7 886 922	58
Danmark	163 353	4 196 384	65
Estland	713 246	4 141 134	88
Finland	12 725 643	27 580 372	100
Frankrike	87 735	63 858 640	50
Tyskland	1 730 444	35 790 117	73
Grekland	6 665	10 989 138	35
Ungern	8 224	8 990 089	46
Irland	2 022 529	6 985 006	92
Italien	24 285	30 133 601	38
Lettland	888 752	6 095 484	85
Litauen	538 448	6 287 720	77
Luxemburg	0	258 600	0
Malta	0	22 778	0
Nederländerna	387 405	4 154 194	81
Polen	1 362 674	31 393 136	69
Portugal	0	9 221 763	0
Rumänien	13 197	22 819 121	31
Slovakien	0	4 809 520	0
Slovenien	4 227	2 027 300	54
Spanien	3	50 622 199	19
Sverige	11 682 346	37 726 543	96